

SCHOENEN

Tijdens de laatste maanden werd de toestand in de schoennijverheid te Izegem en ook in de overige centra van het land beheerst door een malaise, die voornamelijk haar oorsprong vond in het faillissement van een aantal schoenfabrieken, waaronder een Izegemse firma met een personeelsbezetting van \pm 500 man. Het is niet uitgesloten dat in een nabije toekomst nog enkele ondernemingen verdwijnen.

In weerwil van deze feiten kan er toch bezwaarlijk gesproken worden van een echte crisis in de Izegemse of Belgische schoennijverheid. Het betreft enkel een teleurgang van firma's die, ofwel slecht beheerd werden, ofwel zich niet voldoende hebben aangepast aan de snelle economische en technische evolutie.

De statistische indiciën betreffende het jaar 1961 wijzen tenandere op een bevredigende vooruitgang, hoewel toch een vertraging van het expansieritme, ten overstaan van de voorgaande jaren, dient genoteerd.

Aldus bereikte de nationale produktie van lederen en andere schoenen (pantoffels uitgezonderd) in 1961 een cijfer van 14.928.463 paar, hetgeen een stijging van 3,9 % betekent vergeleken met de produktie van 1960. De stijgingskoefficienten van 1960 tegenover 1959 en van 1959 tegenover 1958 bedroegen respectievelijk 4,5 % en 11,8 %.

Een gelijkaardige vertraging van het expansieritme wordt vastgesteld op de in- en uitvoerbalans :

- ingevoerde lederen schoenen : 4.207.554 paar tegen 3.501.323 paar in 1960, hetzij een stijging van 20 % daar waar de stijging van 1960 tegenover 1959 26 % bedroeg.
- uitgevoerde lederen schoenen : 2.739.260 paar tegen 2.279.966 paar in 1960, hetzij eveneens een stijging van 20 %, daar waar de stijging van 1960 tegenover 1959 29 % bedroeg.

Er dient opgemerkt dat dit vertragingverschijnsel zich niet alleen in België voordoet; ook de schoenfabrikanten uit de andere Euromarklanden hebben er mede af te rekenen. Het schijnt het gevolg te zijn van het feit dat, in de landen met hoog levensniveau, de uitgaven voor kledingsbehoeften een tendens tot vermindering vertonen. Bij onze in- en uitvoerbalans dienen verder de volgende gegevens aangestipt :

- de invoer van lederen schoenen uit Nederland schijnt te stagneren en zelfs af te nemen : 1959, 1.155.387 paar; 1960, 1.174.948 paar; 1961, 1.051.799 paar.
- de uitvoer daarentegen naar Nederland is in gestadige vooruitgang : 1959, 646.676 paar; 1960, 885.789 paar; 1961, 1.087.950 paar (39 % van onze globale uitvoer).

In 1961 noteerden we dus voor de eerste maal een overschot op de in- en uitvoerbalans met Nederland.

- onze uitvoer naar Engeland blijft zeer gunstig evolueren (1.211.219 paar) en bereikte, juist zoals in 1960, 44 % van ons globaal uitvoervolume.
- de invoer uit Italië vestigde weerom een nieuw record (1.746.385 paar), hetzij ongeveer het dubbel van het invoercijfer van 1959. De globale waarde der ingevoerde Italiaanse schoenen steeg echter in mindere mate, waaruit mag afgeleid worden dat de Italiaanse producenten goedkope artikelen op de Belgische markt hebben geworpen.
- behalve een geringe schoeiselinvoer uit Frankrijk, was er op de balans met dit land praktisch niets te noteren. Enkele Belgische schoenfabrikanten hebben echter een uitvoerpoging gewaagd, welke succes kende, en waarvan de resultaten op de uitvoerstatistiek van 1962 niet achterwege zullen blijven.

Indien nu ook nog de prospektie van de West-Duitse markt welke door sommige ondernemingen werd georganiseerd, gunstig mocht verlopen, dan zou de structuur van onze schoeiseluitvoer, welke tot nog toe al te eenzijdig op Engeland en Nederland was georiënteerd (83 %) een ruimere basis krijgen en minder gevoelig zijn voor gebeurlijke schokken op de een of andere markt.

De uitbreiding en verruiming van onze export is ten andere de « *conditio sine qua non* » voor de expansie van onze belangrijkste schoenfabrieken, die anders op onze enge binnenlandse markt, met zijn verregaande kieskeurigheid, zijn oneindige variatie van modellen en zijn beperkte bestellingsorders, tot verstikking gedoemd zijn.

G. Eeckhout.